

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Σῆχασα, θρήνησα, τί ὠφέλησε
τᾶπελπισμένο μου τὸ χέρι
κι' ἂν τραγικὰ σὲ ἰκέτεψε δὲν μπόρεσε
πίσω νὰ σὲ γυρίση νὰ σὲ φέρη.

Προχώρησες κι' ἄπ' τὴν ἀπόφαση
τὰ σπλάχνα σου βαφτήκανε στάτσάλι
κι' ἂν ἡ καρδιά σου ματωμένη σπάρραξε
δὲν ἔστρεψες πιά πίσω τὸ κεφάλι.

Καὶ κεῖ πὸν μὲ τριαντάφυλλα ἔσπαργάνωσαν
τὸν ἔρωτά μας οἱ ὀρθρινοὶ μας πόθοι
ὁ χλευασμὸς τοῦ κόσμου πάνω πάτησε
ποῦ τῶν ἀνθῶν τὰρώματα δὲ κιώθει.

Ξεφύλλισε ὁ ἀέρας τὸ στεφάνι μας
σκορπώντας τὰ λουλούδιά του στοὺς δρόμους
κι' ἄλλα στροβυλιστήκαν στὸ νεφέλωμα
κυνηγημένα ἀπὸ τοὺς τρόμους.

Καμμιὰ διαμαρτυρία δὲν προφέραμε
σὰν ἔνοχοι μαζί εἴχαμε ὑποκύψει
σὰν νᾶτανε τὸ μένος τοῦτο τᾶγριο
ἐνάντιά μας σταλμένο ἀπὸ τὰ ὕψη.

ΡΙΤΑ Ν. ΜΠΟΥΜΗ

ΤΕΡΑΣ

Ρυθμόσαρκα, ἁρμονόφυγα, τοῦ νοῦ
παιδιά ὄνειροεπτά, θεϊκὴ χάρη
φωτεινὴ σᾶς ψυχώνει, πὸν σι' οὐρανοῦ
τὰ ὕψη λαμποκοπᾷ κι' ἀστράφτει.
Ἡ ὄψη σας, λυπητερή, θλιμμένη,
γελαστή, τέρψι ποτίζει οὐράνια
ἢ γλῶσσα σας, — πνεμάτων — ζηλεμένη,
διαλαλεῖ τοῦ θνητοῦ τὰ ἐπιφάνεια
σι' ὄνομα τῆς θρησκείας τῆς Ὁμορφιάς
ἁρμόνιον θεῖον τῆς ζωῆς· θεοῦ τριάς
Φαντασία, Πνέμα, Λόγος, — πατέρας
γυῖος καὶ δοῦλος — πλάστης θανμάτων, τέρας...

ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΠΑΤΠΑΝΔΡΕΟΥ